

**ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK TER PLAATSE
VAN HET TOEKOMSTIGE MONDIAL COLLEGE
IN DE MEEUWSE ACKER IN LINDENHOLT,
GEMEENTE NIJMEGEN**

C. Harmsen

© 2013 Gemeente Nijmegen, Bureau Archeologie en Monumenten

Archeologisch onderzoek ter plaatse van het toekomstige Mondial College in de Meeuwse Aker in Lindenholt, gemeente Nijmegen

C. Harmsen

Vormgeving: R.M.H.C. Mols
Tekstredactie: H. van Enkevort

In opdracht van: gemeente Nijmegen

Autorisatie: H. van Enkevort

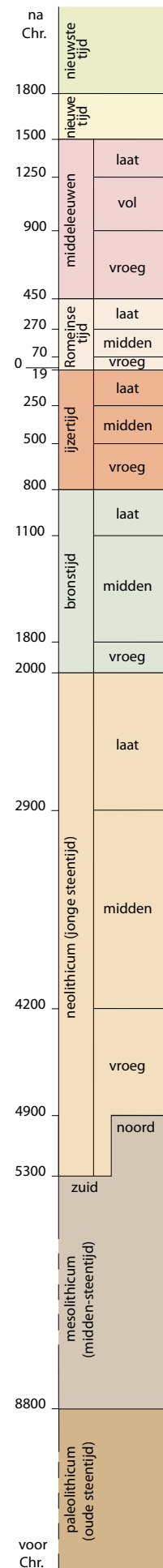
ISSN 2212-5337

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j°, het besluit van 29 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen).

Voor het overnemen van gedeelte(n) van deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

De Gemeente Nijmegen aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

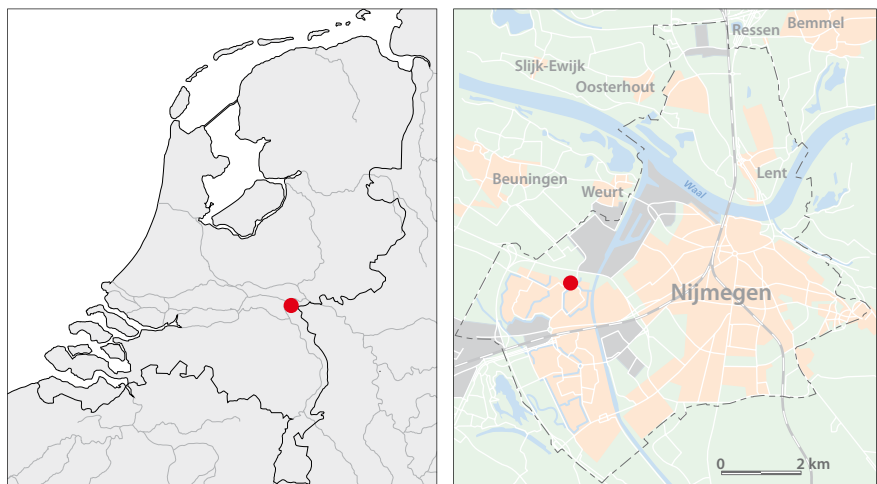
No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without the written permission from the publisher.

ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK TER PLAATSE VAN HET TOEKOMSTIGE MONDIAL COLLEGE IN DE MEEUWSE ACKER IN LINDENHOLT, GEMEENTE NIJMEGEN

1 INLEIDING

Op 5 en 6 maart 2013 is er een archeologisch proefsleuvenonderzoek uitgevoerd ten oosten van de Meeuwse Acker in de Nijmeegse wijk Lindenholt, op de plek waar het Mondial College gebouwd zal worden. Vrijwel aansluitend heeft een archeologische begeleiding plaatsgevonden tijdens de ontgraving van de bouwput. Het onderzoek is uitgevoerd door Bureau Archeologie en Monumenten van de gemeente Nijmegen (BAMN) in opdracht van de gemeente Nijmegen (Projectbureau Ruimtelijke Ontwikkeling). Het totale plangebied heeft een oppervlakte van ca. 11.450 m².

Figuur 1. Locatie van het onderzoeksgebied.

RM

1.1 Administratieve gegevens

Provincie:	Gelderland
Gemeente:	Nijmegen
Plaats:	Nijmegen
Locatie:	Lindenholt
Toponiem:	Meeuwse Acker (Mondial College)
Kadastrale gegevens:	NHB00, Sectie K, nr. 02505
Kaartblad:	40C
Centrumcoördinaten:	X: 183.420, Y: 427.655
Projectverantwoordelijke:	A. Daniël
Bevoegd gezag:	gemeente Nijmegen, contactpersoon M. Smit
Opdrachtgever:	gemeente Nijmegen, contactpersoon L. Berkers
Archis2-onderzoeks- meldingsnummer:	55802
Archis2-vondstmeldingsnummer:	422284
Projectcode:	Mea2
ABAK-code en -status:	Z-35, Lindenholt-Noord, waarde 2 (terrein met een archeologisch belang)

Figuur 2. De proefsleuven van Mea1 en Mea2 geprojecteerd op de kaart van Van Suchtelen en Hollandt uit 1752 en de kadastrale minuutkaart uit 1832. In grijs zijn de huidige straatnamen weergegeven. JG

Soort onderzoek:	inventariserend veldonderzoek d.m.v. proefsleuven (IVO-P) en archeologische begeleiding (AB)
Complex en codering:	nederzetting onbepaald (NX)
Periode(n):	nieuwe tijd (NT)
Geomorfologische context:	spoelzandwaaierafzettingen
Voormalig grondgebruik:	bouwland, daarvoor kasbouw
NAP-hoogte maaiveld:	ca. 8,70 m +NAP
Maximale diepte onderzoek:	ca. 7,40 m +NAP
Uitvoering van het veldwerk:	5–6 maart 2013 (IVO-P), 13–14 maart 2013 (AB)
Samenstelling van het veldteam:	Heroen Damen, Antoinet Daniël (senior KNA-archeoloog), Carmen Harmsen (KNA-archeoloog), Leon Scheffer.
Beheer en plaats	
vondsten en documentatie:	Bureau Archeologie en Monumenten gemeente Nijmegen

1.2 Historische achtergrond en vooronderzoek

Het onderzoeksgebied is volgens de Archeologische Beleidskaart van de gemeente Nijmegen gelegen binnen een terrein van archeologisch belang in Lindenholt-Noord.¹ Binnen dit terrein liggen zeven terreinen van zeer hoge archeologische waarde, Z-21 tot en met Z-27. Ca. 1,5 km richting het westen is in 2010 door BAMN een archeologisch onderzoek uitgevoerd aan de Broekstraat, waarbij nederzettingssporen uit de ijzertijd zijn aangetroffen.² Daarbij viel op dat de sporen en vondsten uit de ijzertijd zich dicht onder de bouwvoor bevonden.

¹ Terrein Z-35, *Archeologische Beleidskaart gemeente Nijmegen*, 159–160.

² Oosterbaan 2011.

Figuur 3. De proefsleuven van Mea2 (oranje lijnen) geprojecteerd op de luchtfoto uit 1974. In rode lijnen zijn de perceelsgrenzen volgens de kadastrale minuutkaart uit 1832 weergegeven, in groen het plangebied en in blauwe lijnen de bebouwing uit 1832.

GN, BEWERKING TW

3 Terrein Z-23, *Archeologische Beleidskaart gemeente Nijmegen*, 142

4 Terrein Z-24, *Archeologische Beleidskaart gemeente Nijmegen*, 143

5 Terrein Z-26, *Archeologische Beleidskaart gemeente Nijmegen*, 145–146.

6 Deze en de volgende alinea's van paragraaf 1.2 zijn deels overgenomen uit Oosterbaan 2011, 4–6.

7 Archisz, AMK-nummer 303 (west), en 3958 (oost) = terrein Z-21, *Archeologische Beleidskaart gemeente Nijmegen*, 140.

8 Archisz, monument 3958.

Ten zuiden van het onderzoeksgebied zijn aan De Gildekamp de sporen van een spieker uit Romeinse tijd of middeleeuwen aangetroffen,³ en even ten noorden van het plangebied een ovenrestant met aardewerk uit de ijzertijd of Romeinse tijd (De Steekse Acker).⁴ Ook iets verder ten noorden van het onderzoeksterrein zijn Romeinse resten gekarteerd.⁵ Hier zijn vondsten geborgen die behoren tot een Romeins grafveld. Het terrein waar deze resten zijn aangetroffen, is op de archeologische beleidskaart van de gemeente Nijmegen als een terrein met zeer hoge archeologische waarde aangegeven.⁶

Ca. 1,5 km ten westen van het onderzoeksgebied zijn de resten gevonden van een nederzettingsterrein dat vanaf de late ijzertijd tot in de vroeg-Romeinse periode in gebruik is geweest.⁷ Het gaat om een oude grens van de bewoning op de westoever van de meandergeul, gelegen op de grens van de gemeenten Nijmegen en Beuningen. Binnen de laatst genoemde gemeente heeft de nederzetting de status van beschermd archeologisch rijksmonument.⁸ Bij deze nederzetting is een beperkt aantal scherven – verhoudingsgewijs meer handgevormd dan op de draaischijf vervaardigd (Romeins) aardewerk – gevonden, dat wijst op een relatief kortstondig of extensief gebruik. Samen met een relatief groot aantal La Tène-armbanden geeft dit aan dat de nederzetting in de late ijzertijd of vroeg-Romeinse tijd geplaatst kan worden.

De belangrijkste bewoningskernen in de Romeinse tijd waren *Ulpia Noviomagus* – de midden-Romeinse stad in het Nijmeegse Waterkwartier – en de verschillende legerkampen in Nijmegen-Oost. Zij zijn in de eerste eeuwen van onze jaartelling van grote invloed geweest op de toename van de bewoning en het in cultuur brengen van het achterland. Vanaf de laat-Romeinse tijd zal de afname van de bevolking in deze kernen eveneens zijn weerslag hebben gehad op het platteland. Hierdoor groeide het bosareaal in de omgeving van het plangebied, iets dat we weerspiegelt zien in de toename van boompollen.⁹

In de late middeleeuwen is men de omgeving van het onderzoeksgebied opnieuw gaan ontginnen. Zo is er een oorkonde – een zogenaamde cope-brief – uit 1300 overgeleverd, waarin graaf Reinoud I van Gelre toestemming verleende om de bossen Honicholt en Lindenholt te ontginnen.¹⁰ Over het agrarische gebied dat daarbij ontwikkeld werd, moest aan de landheer erfpacht betaald worden. De onderzoekslocatie bevindt zich binnen deze tiendblokken en is tot in het begin van deze eeuw in gebruik geweest als landbouwgrond. Rondom de dorpskern van Neerbosch lopen meerdere wegen waarlangs (spaarzaam) lintbebouwing heeft gestaan. Een van deze wegen loopt min of meer langs het plangebied van de Meeuwse Acker. Dit is zichtbaar door de werkputten te projecteren op een kaart uit 1752 van Van Suchtelen en Hollandt (Kaart van het Schependom van de stad Nijmegen) (fig. 2). Het onderzoeksgebied bevindt zich ten oosten van deze weg, de Nieuwstadsstraat en was reeds in de 18^e en 19^e eeuw in gebruik als bouwland. Aan weerszijden van het terrein heeft wel bebouwing gestaan, zo is zichtbaar op de historische kaarten. Ruim 100 m naar het westen is direct aansluitend op het onderzoek van project Mea2 eveneens een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven uitgevoerd, omdat daar woningbouw gepland is (fig. 2 en 4).¹¹ Daarbij zijn grondsporen aangetroffen die dateren uit de nieuwe tijd en die mogelijk toegeschreven kunnen worden aan de bewoning zoals die op de kaart van Van Suchtelen en Hollandt te zien is.¹² Het betreft uitbraaksporen, kuilen, greppels en een vloerfragment. Een luchtfoto uit het jaar 1974 laat zien dat in ieder geval tot die tijd de bebouwing aan weerszijden van het huidige plangebied, zowel op het terrein van Meal als het perceel ten oosten van het plangebied, heeft bestaan. (fig. 3). Op het onderzoeksterrein hebben kassen gestaan tot in de jaren '70 van de vorige eeuw, deze zijn waarschijnlijk nog zichtbaar op de luchtfoto uit 1974. In 1977 is gestart met de bouw van de wijk Lindenholt en is de Meeuwse Acker aangelegd. Toen is het stratenplan in de hele omgeving grotendeels veranderd. Het afbreken van de kassen is gepaard gegaan met een sanering van de grond. Tevens is de oude bebouwing in de omgeving van het plangebied gesloopt voor de aanleg van de nieuwe wijk.

1.3 Doel van het onderzoek

Doel van het proefsleuvenonderzoek is het vaststellen van eventuele archeologische resten in de ondergrond van het plangebied en het waarderen daarvan. In het Programma van Eisen (PvE) zijn algemene en specifieke onderzoeksvragen geformuleerd.¹³ Deze vragen worden voor zover mogelijk in het rapport beantwoord. Op basis van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek kan advies worden gegeven over eventueel uit te voeren vervolgonderzoek. Het bevoegd gezag zal een beslissing (selectiebesluit) nemen over de vervolgstappen (behoud, definitief onderzoek, vrijgeven of een combinatie van deze).

Onderzoeksvragen

- Waaruit bestaan de archeologische resten (sporen, structuren en vondsten)?
- Wat is de aard, datering, kwaliteit en omvang van de archeologische resten en tot welk complextype kunnen ze worden gerekend?
- Wat is de aard en de datering van de diverse bodemlagen en wat is hun begrenzing in zowel het verticale als het horizontale vlak?
- Wat is de relatie tussen de aangetroffen resten, de vastgestelde stratigrafie, de bodemgesteldheid en het landschap (geomorfologie en reliëf)?
- Wat is de exacte locatie van de archeologische resten?
- Zijn er fossiele akker- of cultuurlagen aanwezig?
- Wat is de conservering of gaafheid van de verschillende materiaalcategorieën, inclusief archeobotanisch en zoologisch materiaal?

⁹ Thissen 2000, 44.

¹⁰ Thissen 2000.

¹¹ BAMN-projectcode Meal (Harmesen 2013).

¹² De 18^e-eeuwse kaart vertoont onnauwkeurigheden die zichtbaar worden wanneer de volledige kaart over de latere kadastrale minuutplan wordt gelegd. Dan tekenen zich in verschillende mate vervormingen af in de wegen en waterlopen. In figuur 2 zijn de wegen op de plek van de onderzoekslocatie Meal zo veel mogelijk over elkaar heen gelegd, maar naar de randen van de figuur toe worden afwijkingen zichtbaar. Indien de kaart georefereneerd wordt op andere kruispunten, valt ter plaatse van de onderzoekslocatie Meal de weg van 1832 niet precies over de weg van 1752. De afwijking in de kaart is onregelmatig en kan niet voor de gehele kaart gecorrigeerd worden. Voor de locatie van project Mea2 heeft dit geen grote gevolgen omdat het omliggende gebied voornamelijk uit bouwland bestaat.

¹³ J. Habraken, 2012: *PvE Proefsleuven De Meeuwse Acker Mondial College, (Mea2), 06-12-2012*, Nijmegen

Figuur 4. De ligging van het plangebied en de proefsleuven van project Mea2 in rood. Tevens zijn het plangebied en de proefsleuven van het aangrenzende project Mea1 weergegeven. JG/TW

- Is er een relatie tussen de landschappelijke ligging (geomorfologie, reliëf en bodem) en de conservering van de archeologische resten?
- Wat is de diepte (t.o.v. maaiveld) en de hoogteligging (t.o.v. NAP) van de archeologische resten?
- Wat is de relatie tussen de aangetroffen archeologische resten en de andere vindplaatsen buiten het plangebied?
- Wat is de historische context van de archeologische resten?

2 METHODEN VAN ONDERZOEK

In het plangebied zijn twee proefsleuven aangelegd, elk met een grootte van 25×5 m (fig. 4). In beide sleuven kon met één vlak worden volstaan. Bij de aanleg van het vlak is met de metaaldetector gezocht naar metalen voorwerpen. Met Robotic Total Station zijn de sporen en het vlak digitaal ingemeten, en ook de spoorbeschrijving en vondstadministratie is tijdens het veldwerk digitaal vastgelegd. Omdat het een

Figuur 5. Het aanleggen van werkput 1.

GK

proefsleuvenonderzoek betreft, is slechts een deel van de sporen gecoupeerd om inzicht te krijgen in de aard en ouderdom ervan. Al het vondstmateriaal dat bij de aanleg van het vlak en het couperen van de sporen is aangetroffen is verzameld. In werkput 1 zijn drie profielkolommen gedocumenteerd in het westprofiel; in werkput 2 zijn drie profielkolommen gedocumenteerd in het oostprofiel.

De resultaten van het proefsleuvenonderzoek zijn direct na afloop van het veldwerk aan het bevoegd gezag voorgelegd omdat de bouwwerkzaamheden kort daarop zouden beginnen. Met name op basis van het kleinschalige karakter van het proefsleuvenonderzoek is geadviseerd de ontgraving van het terrein voor de bouwwerkzaamheden archeologisch te begeleiden. Dat advies is opgevolgd. De archeologische begeleiding bestond uit een inspectie van het terrein tijdens en na het ontgraven van de bouwput.

Aansluitend op het proefsleuvenonderzoek voor de bouw van het Mondial College is een tweede proefsleuvenonderzoek uitgevoerd aan de Meeuwse Acker (project Meal) naar aanleiding van voorgenomen woningbouw. Het plangebied van Meal bestaat uit een bouwblok ten oosten en een bouwblok ten westen van de Meeuwse Acker (fig. 4). Gezien de beperkte resultaten die voortgekomen waren uit het onderhavige onderzoek is besloten het bouwblok van Meal ten zuiden van plangebied Mea2 niet verder te onderzoeken en het onderzoek te concentreren op het westelijke bouwblok.¹⁴

3 LANDSCHAP EN BODEM

3.1 Geomorfologie

De bodemkaart van Pons laat zien dat de Meeuwse Acker zich bevindt op hogere spoelzandwaaierafzettingen die buiten de invloed van de rivier gebleven zijn.¹⁵ Op deze zandgrond is de oude woonkern van Neerbosch gebouwd. Ten westen hiervan loopt een pleistocene meanderbocht met terrasafzettingen.

3.2 De bodemopbouw

In het zuidelijke deel van werkput 1 en in werkput 2 is de volgende bodemopbouw waargenomen: onder de recente bouwvoor (laag 5000) ligt een ophogingspakket van donkerbruin matig siltig zand (laag 5010). Dit ophogingspakket is waarschijnlijk

¹⁴ Voor dit deel van Meal is wel geadviseerd een archeologische begeleiding uit te laten voeren op het moment dat de bouwputten daar ontgraven zullen worden (Harmsen 2013, 17).

¹⁵ Pons 1966.

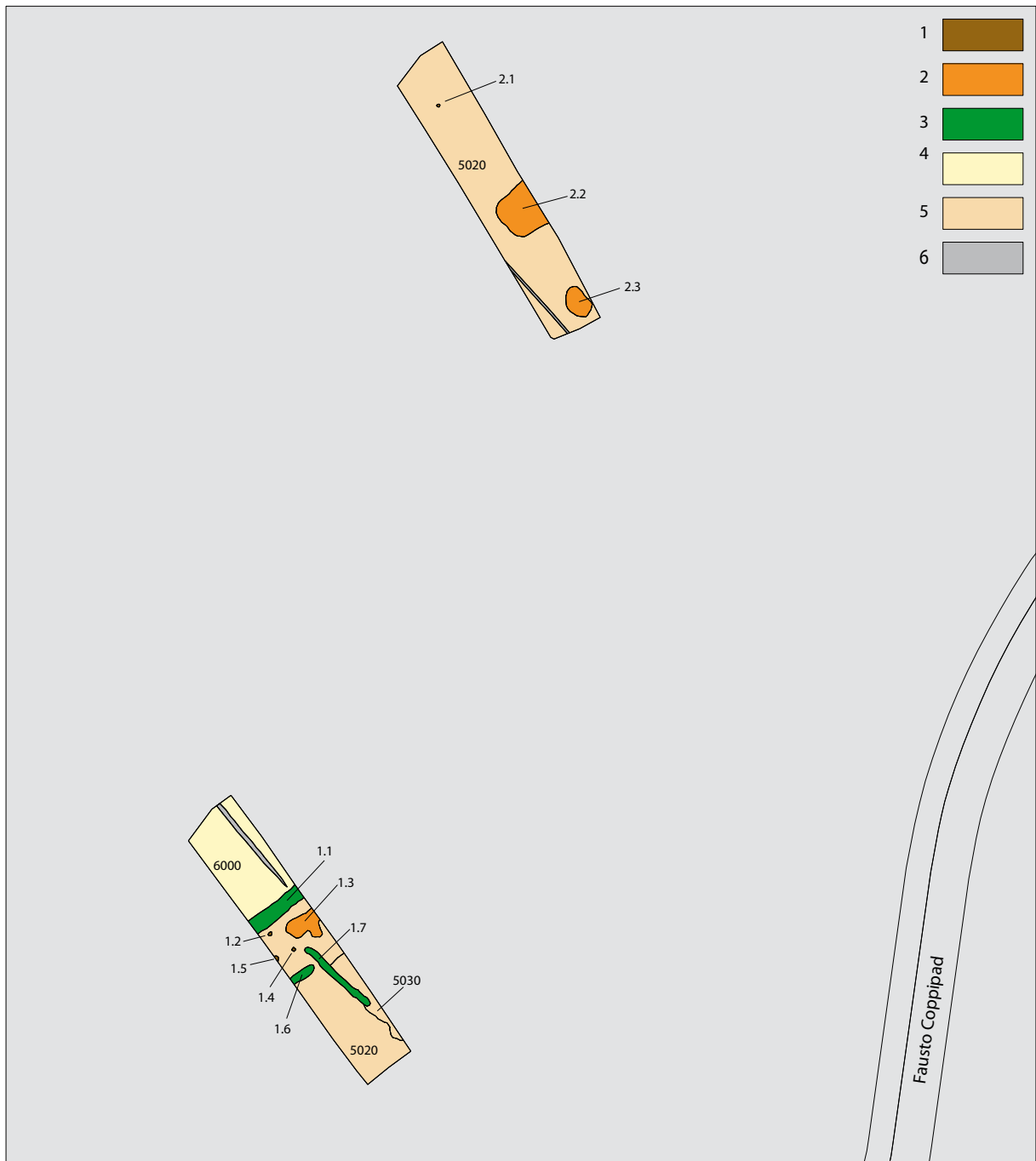
Figuur 6. a de intacte bodemopbouw in werkput 1, b in het noordelijke deel van werkput 1 ligt het ophogingspakket direct op de C-horizont. CH

aangebracht na de sloop van kassen die op dit terrein gestaan hebben in de jaren '70 van de vorige eeuw en de daarmee gepaard gaande sanering van de grond. Daaronder is nog het restant van een bruine B-horizont zichtbaar (laag 5020) die geleidelijk overgaat in het schone gele zand, de C-horizont (laag 6000). De bodem is overal zwak tot matig grindig (fig. 6a). In werkput 1 is in het vlak ten zuidoosten van greppel S1.7 nog een extra laag onderscheiden, laag 5030, omdat de kleur daar afwijkend was (zie fig. 7). Waarschijnlijk mag deze echter bodemkundig gezien gerekend worden tot laag 5020, de B-horizont, en wordt het kleurverschil veroorzaakt door het niveau waarop de laag is aangesneden.

In het noordelijke deel van werkput 1 is de situatie anders, daar ontbreekt de laag 5020 en ligt het ophogingspakket direct op de C-horizont (fig. 6b). Greppel S1.1 markeert precies het punt van deze verandering in de bodemopbouw.

4 SPOREN

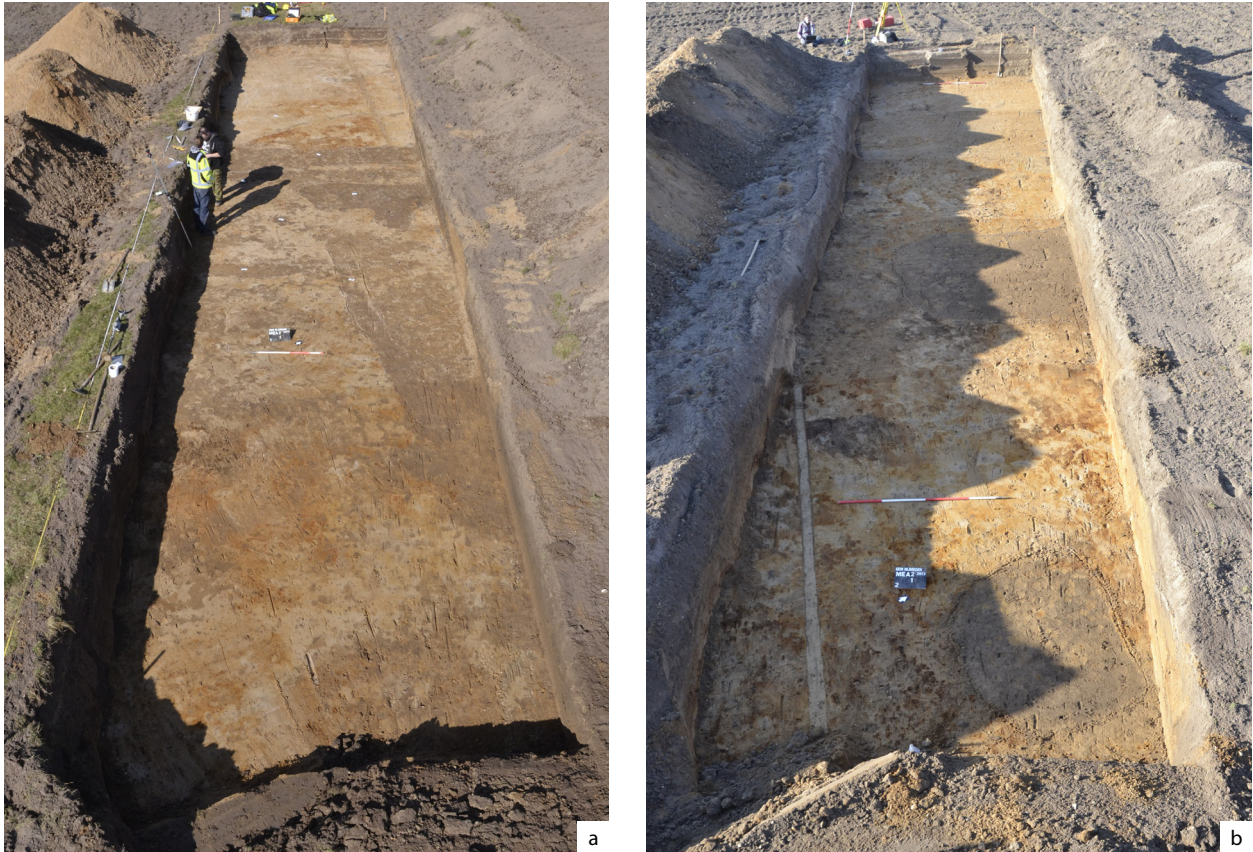
In totaal zijn tijdens het proefsleuvenonderzoek elf antropogene sporen onderscheiden, waarvan acht in proefsleuf 1 en drie in proefsleuf 2 (fig. 7–8). Het betreft drie greppels, een laag, drie kuilen en vier paalsporen. Greppel S1.1 is zuidwest–noordoost georiënteerd. De greppel is ca. 1,30 m breed en 0,34 m diep. Er zijn twee metalen voorwerpen in aangetroffen en de greppelvulling bevat tevens baksteenspikkels. In het westprofiel is te zien dat de greppel gedeeltelijk wordt afgedekt door een grijs laagje (S1.8) waarin ook baksteen- en houtskoolspikkels zijn waargenomen. Greppel S1.7 is ca. 0,20 m diep. De enige vondst in kuil S1.3 (ca. 0,24 m diep) is een klein fragment middelhard gebakken oranje baksteen. Twee grote kuilen in werkput 2 hebben in

Figuur 7. Sporenoverzichtskaart met de spoorwaarden van project Mea2. Legenda: 1 paalkuil, 2 kuil, 3 greppel, 4 C-horizont, 5 B-horizont/bioturbatielaag, 6 recente verstoring. TW

totaal vier fragmenten aardewerk opgeleverd (tabel 1). Op basis daarvan wordt kuil S2.3 globaal gedateerd aan het einde van de 18^e eeuw of later. Uit de andere kuil (S2.2) zijn enkele fragmenten roodbakkerend aardewerk afkomstig, daterend uit de late middeleeuwen of de nieuwe tijd. Tevens hebben beide kuilen een klein fragment oranje baksteen opgeleverd, een hardgebakken en een middelhard gebakken exemplaar. De kuilen zijn niet gecoupeerd. Een van de kuilen ligt niet volledig binnen de contouren van de werkput. Paalspoor S2.1 is gecoupeerd en afgewerkt (diameter 23 cm, diepte 16 cm), de gecoupeerde paalsporen in werkput 1 zijn beduidend minder diep. Geen van de paalsporen heeft vondstmateriaal opgeleverd. De sporen met materiaal worden op basis daarvan globaal vanaf de 18^e eeuw gedateerd.

Volgend op het proefsleuvenonderzoek is het terrein geïnspecteerd tijdens en na het ontgraven van de bouwput. Het belangrijkste doel was om nog eventueel aanwezige sporen te kunnen documenteren. Tijdens de begeleiding kon worden geconstateerd

Figuur 8. Het aangelegde vlak in werkput 1 (a) en werkput 2 (b).

CH/HD

dat er her en der slechts enkele recente ingraveningen aanwezig waren, waarin uitsluitend modern glaswerk is aangetroffen. Er zijn geen aanwijzingen gevonden voor oudere grondsporen of structuren.

5 VONDSTEN

Aardewerk uit de late middeleeuwen en nieuwe tijd

In totaal zijn zes fragmenten aardewerk gevonden, waarvan er vier afkomstig zijn uit sporen en twee uit het ophogingspakket (tabel 1).¹⁶

spoor	baksel	aantal	datering	opmerking
2.2	roodbakend (spaarzaam geglazuurd)	1	1200–1700	voet van een grape
2.2	roodbakend (geglazuurd)	2	1200–1700	
2.3	porselein	1	1775–heden	
1.5010	porselein	1	1775–heden	
1.5010	steengoed	1	1800–1850	
totaal		6		

Tabel 1. Overzicht van het (post-)middeleeuwse aardewerk.

Metaal

Twaalf voorwerpen van metaal zijn verzameld, allemaal te dateren in de nieuwe tijd.¹⁷ Uit greppel Sr.1 zijn een aan de buitenzijde versierd bronzen klepje (1) en een klein fragment gesmolten brons afkomstig. De overige metaalvondsten zijn afkomstig uit het ophogingspakket (laag 5010). Twee voorwerpen zijn van lood, waaronder een borgloodje (2). Een bloemvormige knop van waarschijnlijk een deksel is gemaakt van een tinlood-legering (3). De overige voorwerpen van een koperlegering zijn een gedecoreerd beslagfragment (4), ringetjes en staafjes/strijpjes.

¹⁶ Determinatie Ian van Nieuwkoop.

¹⁷ De nummers tussen haakjes in de tekst corresponderen met de nummers in figuur 9.

Figuur 9. Een selectie van de metaalvondsten. Schaal 2:1.

RM

Overige vondsten

Behalve de drie reeds genoemde fragmenten bouw materiaal uit sporen is nog een fragment van een industrieel geproduceerde tegel afkomstig uit de ophogingslaag in werkput 1.¹⁸ In diezelfde laag is ook een fragment 20^e-eeuws glas gevonden. Een stuk vuursteen is uit de bouwvoor verzameld, maar dit is geen bewerkt exemplaar.

6 CONCLUSIE, WAARDERING VAN DE VINDPLAATS EN AANBEVELING

Bij het onderzoek aan de Meeuwse Acker zijn op de plaats waar het Mondial College gebouwd zal worden twee proefsleuven aangelegd. Daarbij zijn slechts enkele sporen aangetroffen die op basis van het (spaarzame) vondstmateriaal in de nieuwe tijd worden gedateerd. Het merendeel van de vondsten is afkomstig uit de ophogingslaag die waarschijnlijk op het terrein is aangebracht na de sloop van kassen die tot in de jaren '70 van de vorige eeuw op het terrein hebben gestaan.

De Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (versie 3.2) geeft richtlijnen volgens welke de kwaliteit van de vindplaats kwantitatief gewaardeerd kan worden. De kwaliteit van de archeologische resten is afhankelijk van de belevingswaarde, de fysieke

hoedanigheid en de inhoud of het belang ervan voor de archeologie. De eerste is alleen van toepassing als de vindplaats bovengronds zichtbaar is. De conservering en gaafheid (compleetheid) bepalen samen de score voor de fysieke kwaliteit: drie punten voor hoge, twee punten voor middelhoge en een punt voor lage kwaliteit. Zeldzaamheid, informatie- en ensemblewaarde bepalen samen de inhoudelijke kwaliteit, wat wordt uitgedrukt door middel van hetzelfde puntensysteem.

Uit het proefsleuvenonderzoek is gebleken dat zich in de onderzochte delen van het plangebied weinig archeologische vondsten en resten bevinden. Op basis van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek scoort de fysieke kwaliteit van de vindplaats in totaal 4 punten (tabel 2). De totale score voor de inhoudelijke kwaliteit, op basis van de zeldzaamheid, informatiewaarde en ensemblewaarde, komt op slechts 3 punten. Op basis van deze scores kan de vindplaats als niet behoudenswaardig worden aangemerkt.

waarden	criteria	scores			totale score
		hoog	midden	laag	
beleving	schoonheid		n.v.t.		
	herinneringswaarde		n.v.t.		
fysieke kwaliteit	gaafheid		2		4
	conservering		2		
inhoudelijke kwaliteit	zeldzaamheid			1	3
	informatiewaarde			1	
	ensemblewaarde			1	
	representativiteit		n.v.t.		

Tabel 2. Scoretabel waardestelling (naar KNA versie 3.2).

Hoewel de archeologische resten die in het met proefsleuven onderzochte deel van het terrein zijn aangetroffen geen directe aanleiding gaven tot een vervolgonderzoek, is in overleg met het bevoegd gezag toch besloten de ontgraving van de overige delen van het terrein archeologisch te begeleiden. De voornaamste reden hiertoe was dat de proefsleuven slechts een relatief klein deel van het totale plangebied dekten. Bij het proefsleuvenonderzoek zijn geen belangwekkende archeologische sporen of vondsten aangetroffen, maar in delen van het onderzochte terrein was de bodemopbouw nog enigszins intact, dus bestond de kans dat er meer sporen of eventueel vondstlagen in de grond bewaard gebleven waren. Door middel van een archeologische begeleiding is dat nader onderzocht. Daarbij is echter vastgesteld dat de sporen die bij de verdere ontgraving zichtbaar werden, zich beperken tot recente ingravingen.

LITERATUUR

Harmsen, C., 2013: *Archeologisch onderzoek in de Meeuwse Acker in Lindenholt, gemeente Nijmegen*, Nijmegen (Archeologische Berichten Nijmegen – Briefrapport 151).

Oosterbaan, J., 2011: *Opgravingen in de Broekstraat. Laat-prehistorische nederzettingssporen in Lindenholt*, Nijmegen (Archeologische Berichten Nijmegen – Briefrapport 89).

Pons, L.J., 1966: *De bodemkartering van het land van Maas en Waal en een gedeelte van het Rijk van Nijmegen*, Wageningen.

Thissen, B., 2000: Een zevenhonderdjarige ‘cope’ op koningsgoed. De ontginning van Lindenholt-Neerbosch, *Numaga* 47, 42–87.

Illustratieverantwoording

Heroen Damen	HD
Jean-François Gentenaar	JG
Carmen Harmsen	CH
Gijs Kroes	GK
Rob Mols	RM
Tim van der Weyden	TW

Lijst van afgebeelde vondsten

figuur	vondstnummer
9.1	1.5
9.2	1.7
9.3	1.9
9.4	1.9

Uitgave

GEMEENTE

Afdeling Stadsontwikkeling
Bureau Archeologie en Monumenten
Postbus 9105
6500 HG NIJMEGEN